

برای مجازات وزیرش کنید

علی ورامینی

دبیر گروه فرهنگ

در حکم محکومیت شروین حاجی‌پور آمده است که او محکوم به خواندن دو کتاب از آیت‌الله مطهری و جواد آملی است و علاوه بر آن، باید محصولات هنری درباره دستاوردهای انقلاب و جنایات آمریکا علیه بشریت بنویسد. من می‌گویم که با این حساب، او را به اشد مجازات برسانید و سکان وزارت فرهنگ و ارشاد را به او بسپارید که مادام‌العمر ناچار باشد با این مواردی که در حکمش آمده است درگیر باشد. نمی‌دانم که کدام قاضی عالمی چنین حکمی به این هنرمند جوان داده و نهادهای بالادستی این حکم را تایید کرده‌اند، بانه ولی اگر این حکم حقیقی است و نظر زعمای دستگاه قضا هم چنین است من هم به‌طور جد عرض می‌کنم که او را به صدر وزارت فرهنگ بنشانید و محکومش کنید لاف‌لر برای یک‌دوره یک‌ساله سیاست‌های فرهنگی کشور را پیش ببرد. مگر جز این است که وزارت فرهنگ باید برنامه‌ریزی برای همان کارهایی کند که شروین حاجی‌پور محکوم به آن شده است. مگر جز این است که نهادهای عریض و طویل دولتی و حکومتی در همه این سال‌ها بودجه‌های کلانی گرفته‌اند تا آن کاری کنند که امروز مجازات حاجی‌پور است. همه این کارها را به این جوان خوش‌ذوق بسپارید که با یک دوربین موبایل و ساز ارزان، پربیننده‌ترین ویدئو تاریخ ایران را ساخته است.

به نظر که هوش و ذوق قاضی در این حکم نهان است و گویی می‌خواسته با این حکم بیش از آنکه شروین حاجی‌پور را مجازات کند نهایی به مسئولان کشور، به‌خصوص مسئولان فرهنگی کشور بزند. به آن‌ها که میلیاردها تومان خرج می‌کنند برای محصولات که خود سازندگان هم رغبت دوبار دیده‌شده آن را ندارند. به آن‌ها که توانایی این را دارند تا جشنواره فجر، بزرگترین آوردگاه هنری این کشور را در حد جشن تابستانه فرهنگسرای منطقه تقلیل دهند.

احتمالاً قاضی محترم می‌خواسته با این حکم به سکانداران فرهنگی این را گوشزد کند که ما از شعار صدور انقلاب به جایی رسیدیم که ارزش‌های ممان و تولید محصول درباره این ارزش‌ها مجازات تلقی می‌شود.

جناب قاضی حتماً می‌دانسته که پربیننده‌ترین ویدئوی تاریخ شبکه‌های اجتماعی در ایران حتماً حاوی نشانه‌هایی است برای آن‌ها که بخواهند بیاندیشند. اولین نشانه این‌که، به‌ما می‌گوید جامعه (جامعه واقعی نه آن جامعه‌ای مورد نظرشان که در صداوسیما بازتابی می‌شود) به شنیدن و دیدن چه جنس محصولات فرهنگی راغب است. نشانه دیگر این‌که، همه بودجه‌های نجومی و سازمان عریض و طویل کشور اگر فهم واقعی از جامعه وجود نداشته باشد، قافیه را به جوانی بیست و چندساله که در کنج خانه‌اش موسیقی می‌سازد، خواهد باخت. نشانه دیگر این است که همه این ۴۵ سال ریل‌گذاری فرهنگی، به بیراهه‌ای رفته است که حالا باید جوانی را که چون هنرش مورد اقبال بسیار گسترده عام قرار گرفته و هنرش در راستای ایدئولوژی ساختار سیاسی نبوده است، مجازات کرد.

جناب قاضی حتماً بهتر از همه ما این‌ها را می‌دانسته و شاید با این حکم می‌خواسته که حواس آن‌ها را که باید جمع کند، وگرنه چطور می‌توان دانش را به‌مثابه مجازات در نظر گرفت و گفت که باید کتاب فالن متفکر را خواند. اینطور که هم و هن آن متفکر است، هم کاری عبث، یا قاضی حتماً می‌دانسته که هیچ اثر هنری‌ای بدون اینکه جوینده از ذهن و خلاقیت هنرمند نباشد، نمی‌تواند با مخاطب ارتباط برقرار کند. نمونه‌اش هم که بی‌شمار است، محصولات سفارشی بی‌شماری که مدیر برای پُر کردن بیلان کاری خود سفارش می‌دهد و سازنده برای جیب خود. هر دو گروه به هدف خود می‌رسند و این میان فقط پولی از بودجه عمومی مصرف‌آوری شده که یا در آرشو سازمان‌ها، خاک می‌خورند یا باید به‌هزور هزار برنامه و بسیج کردن دانش‌آموزان مدارس و سازمان‌های دولتی اندک مخاطبی برای آن دست‌وپا کرد.

حالا که در حکم او آمده این‌ها یغی خطرناک برای نوع بشر از کرده خود پشیمان نیست و اصرار دارد که کار خطایی نکرده، حتماً ناچارش کنید که دوران مجازاتش را به‌عنوان مسئول سیاستگذاری فرهنگی این کشور سپری کند؛ شاید استعداد، زیرکی و مخاطب‌شناسی در کنار بودجه‌های نجومی گروه‌ای از کار فرهنگی شما باز کرد.

بازگشت جادوگری

بررسی ابعاد سحر و جادو در فوتبال دنیا

موضوع جادوگری در فوتبال

ایران مربوط به دیروز و امروز نیست و اتفاقاً اواسط دهه

سپهر خرمی

گزارشگر ورزشی هم‌میهن

۸۰ جادوگرها در باشگاه‌های ایرانی برو بیایی داشتند. ایامی که برخی مربیان حتی رنگ لباس‌شان با تایید جادوگرها انتخاب می‌شد. حالا بعد از یک وقفه کوتاه بازم بحث جادوگری به فوتبال ایران باز شده است. در دیدار پرسپولیس و ذوب‌آهن در ورزشگاه فولادشهر اصفهان، حاشیه عجیبی شکل گرفت که نشان می‌داد برخی در تلاش بودند تا با جادو، البته از دید خودشان نتیجه بازی را طور دیگری رقم بزنند. در ختکن تیم فوتبال پرسپولیس کاغذهایی پیدا شد که دست‌نویس جملات عربی بود. هر دو باشگاه دخالت در این امر را رد کردند، اما واقعیت این است که جادوگری در فوتبال وجود دارد و حتی مختص لیگ داخلی نیست و برخی تیم‌های خارجی نیز به این موضوع اعتقاد راسخ دارند.

دوباره اصفهان

دیدارهای پرسپولیس با ذوب‌آهن و سپاهان در اصفهان در کنار جذابیت همیشگی، گاه‌آز حواشی عجیبی بر خورده بوده که سال‌ها در موردش صحبت شده است. یکی از اتفاقاتی که پیش از یک‌دهه پیش در دیدار پرسپولیس و سپاهان رخ داد و در نهایت به‌صورت نامشخصی پرورده‌اش بسته شد، مربوط به آب‌های آلوده‌ای است که بازیکنان پرسپولیس در ختکن مصرف کردند و در نیمه دوم به بیکاره حال‌شان بد شد و تمرکز کافی برای ادامه بازی نداشتند. در آن مسابقه معروف حال بازیکنان پرسپولیس از جمله مهدی مهدوی‌کیا و محمد نوری چنان بد شده بود که اصلاً نمی‌دانستند نتیجه بازی چیست و چطور بازی پیش می‌رود. ماجرا از این قرار بود که بازیکنان پرسپولیس در بازی با سپاهان به‌خاطر آب‌هایی که بین دو نیمه در آن بازی که سال ۹۱ برگزار شد، مصرف کرده بودند به‌نوعی مسموم شدند و نتوانستند بازی را در شرایط عادی ادامه دهند. پس از آن بازی و همواره در آستانه نبرد پرسپولیس - سپاهان همواره موضوع آب‌های آلوده تبدیل به یکی از سوز‌های داغ رسانه‌ها شده است. اتفاقات آن دیدار که با برتری ۲ بر صفر سپاهان همراه شد، یکی از پلیسی‌ترین پرورده‌های فوتبال ایران بود که هرگز هم اصل ماجرا معلوم نشد. پرسپولیس‌ها اعتقاد داشتند تیم رقیب، آب‌ها را آلوده کرده ولی سپاهانی‌ها زیر بار این مسئله نرفتند و در نهایت هم پرورده بی‌نتیجه باقی ماند. حالا بعد از گذشت ۱۱ سال باز هم در ورزشگاه فولادشهر اتفاق عجیبی افتاده که یک پای آن مربوط به تیم‌های اصفهانی است. نه اینکه آنها مقصر باشند یا نقشی داشته باشند، اما بازم اتفاق افتاده که یک سر آن تیمی از اصفهان است.

جادوگری در ختکن

در هفته‌ای که گذشت بازیکنان پرسپولیس کاغذهایی را یافتند که در ختکن آنها در ورزشگاه نقش جهان مخفی شده بود تا به‌زعم جادوگر محترم (!) این جادوها مانع از گلزنی بازیکنان پرسپولیس شود. باشگاه ذوب‌آهن این موضوع را قویاً تکذیب می‌کند و اصلاً به‌هیچ‌عنوان زیربار جادوگری در فوتبال نمی‌روند و معتقد است به‌تیروی انسانی اعتقاد بیشتری دارند.

مالیر، سخنگوی باشگاه ذوب‌آهن ضمن تکذیب ماجرای قرار دادن کاغذهای مشکوک در ختکن پرسپولیس به برنامه شب‌های فوتبال در شبکه ورزش چنین توضیح داد: «در رابطه با تصاویری که منتشر شد، اگر در اینترنت جست‌وجو کنید، می‌بینید که این تصاویر وجود دارد و چیز خاصی نیست. باید مستند ثابت بشود که این کاغذها توسط باشگاه ذوب‌آهن در ختکن پرسپولیس گذاشته شده است. چنین موضوعی را قطعاً تکذیب می‌کنم. رختکن از ساعت ۱۲ در اختیار تدارکات باشگاه پرسپولیس بوده و ما خودمان هم قبلاً آن را بررسی کردیم.»

سخنگوی ذوب‌آهن در پاسخ به این سوال که چرا باشگاه پرسپولیس این مسئله را مطرح کرده، گفت: «از خودشان بپرسید. ما در کمیته‌های انضباطی و اخلاقی شکایت کرده و مستندات خود، از جمله تصاویر دوربین‌های مدار بسته را ارائه کرده‌ایم. البته ما مجوز نصب دوربین داخل رختکن‌ها را نداریم و در ورودی آن‌ها دوربین کار گذاشته شده است.

زمانی که مار ختکن را تحویل دادیم، در آن چیزی نبود اما ممکن است یکی از عوامل باشگاه (پرسپولیس) با خود کاغذی آورده باشد. ما وقتی که رختکن را تحویل می‌دهیم، دیگر اجازه ورود به آن را نداریم.»

دهه ۸۰ رونق جادوگرها

جادوگری اما مربوط به دیروز و امروز نیست و اوایل دهه ۸۰ جادوگرها برو بیایی در فوتبال ایران داشتند و با قرار دادهایی هم‌تراز با فوتبالیست‌ها، به‌زعم خودشان نقش پررنگی را در موفقیت تیم‌ها ایفا می‌کردند. در سال ۱۳۸۲ که اولین بار بحث جادوگری به‌صورت علنی مطرح شد، بازیکنان سایپا طی مصاحبه‌هایی اعلام کردند فردی با اسم مخفف «م-ت» به رختکن این تیم می‌آید و قدرتش از سرمربی تیم بیشتر است. فرد جادوگر با شروع نام «میم»، حتی یکبار بازیکن مصدوم را به‌زور وارد ترکیب کرد؛ چون معتقد بود به او الهام شده که این بازیکن در بازی آتی گلزنی می‌کند. مربی وقت چنان تحت‌تأثیر جادوگر قرار گرفته بود که حتی تعویض‌های تیم سایپا را با نظر آقای جادوگر انجام می‌داد. این موضوع چنان برای سایپایی‌ها در آن دوران مهم شده بود که صدرنشینی‌شان هر چند به‌صورت موقت را به حضور موفق جادوگر ربط داده بودند.

موارد خارجی

ریموند دومنک، ترکیب تیم ملی فرانسه را با فال مشخص می‌کرد. خودش هم گفته که در انتخاب فوتبالیست‌ها با طالع‌بینی جلو می‌رود. او اعتراف کرد که دوست دارد در خط دفاع تیم، شیر داشته باشد و برعکس، عقب‌ها را در ترکیب دوست ندارد. عقیده‌ای وجود دارد که به‌همین دلیل بود که او ابرت پیرس را در کمال تعجب به جام جهانی ۲۰۰۶ نبرد. یکبار پله با مشکل در گلزنی روبه‌رو شد و در چند بازی گل نزد. او به این فکر کرد که دلیل چنین کاهشی چه می‌تواند باشد. این برزیلی به این نتیجه رسید که همه چیز مربوط به تی‌شرت رنگی است که به یکی از هواداران سانتوس هدیه داده است. این بازیکن فوتبال، یک کارآگاه استخدام کرد تا او را پیدا کند. یک‌هفته بعد پیراهن برگردانده شد و پله بلافاصله به‌بهترین شکل خود بازگشت!

تیو کورتوا، دروازه‌بان مشهور دنیا خرافه‌عجیبی در تیم ملی بلژیک دارد. قبل از هر مسابقه هنگام پخش سرود ملی وقتی دوربین روی او زوم می‌کند، چانه‌اش را لمس می‌کند.

خرافات در تیم‌لی

در دوران ریاست شهاب‌الدین عزیزی خادم، شایعه جادوگری در تیم ملی به‌شدت مطرح شده بود؛ هر چند عزیزی خادم هیچ‌گاه زیر بار این موضوع و تایید آن نرفت، اما علیرضا جهانبخش در گفت‌وگو با عادل فردوسی‌پور حضور ثابت جادوگر در تمرین تیم‌لی را تایید کرد. موضوعی که حتی باعث شده بود برخی بازیکنان شماره‌های پیراهن‌شان را تغییر دهند؛ چون آقای جادوگر دستور داده بود. علیرضا جهانبخش، بازیکن تیم‌لی و فاینورد هلند، آخرین مهمان عادل فردوسی‌پور بود و مصاحبه‌ای جنجالی با او داشت. جهانبخش در بخشی از مصاحبه خود درباره اتفاقات دوره عزیزی خادم و شایعات جادوگری در تیم ملی گفت: ما هم این مسائل را می‌شنیدیم و حتی یکسری اتفاقات را می‌دیدیم که برای ما تعجب‌برانگیز بود. من همیشه در هر تیمی بودم، شماره ۷ می‌پوشیدم و مهدی طارمی هم تا جایی که یادم است، همیشه شماره ۹ بر تن می‌کرد. به من، مهدی وحید امیری می‌گفتند شماره‌های شما مهم است و شما نظر کرده خدا هستید. جهانبخش در ادامه گفت: یکی از اتفاقات عجیبی که رخ داد این بود که چند ساعت مانده به یک بازی تیم‌لی، ناگهان سابق‌بند مهدی طارمی گم شد. گرچه‌چیزی تدارکات تیم‌لی گفته بودند آنها را سر جایش گذاشته بودند، اما یک‌دفعه گم شد. همچنین به ما می‌گفتند کفش‌های نا را صاف قرار ندهید و برعکس روی زمین بگذارید. مثلاً یک شخص خاص می‌آید با من، مهدی و وحید امیری صحبت می‌کرد و این اتفاق برای ما عجیب بود.

آنچه مشخص است؛ اینکه برخی مربیان چنان به تاکتیک خود و البته توانایی بازیکنان خود بی‌اعتماد هستند که روی به جادوگری می‌آورند و البته با علم به اینکه آنها قدرت ماورایی ندارند، پول کلانی را بابت آن جابه‌جایی کنند.

چهره

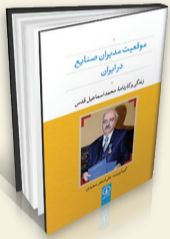
نجیب مایل هروی در بستر بیماری

نجیب مایل هروی، پژوهشگر ادب و عرفان و مصحح، در بیمارستان بستری است. محمدکاظم کاظمی، شاعر افغانستانی ساکن ایران، با اعلام این خبر در صفحه اینستاگرامش نوشت، نجیب مایل هروی به‌دلیل بعضی مشکلات جسمی در بیمارستان امام رضا (ع) مشهد بستری شده است. مایل هروی با بیش از نیم‌قرن کار مدام در عرصه ادبیات، متون عرفانی و تصحیح متون، یکی از مفاخر علمی قلمرو زبان فارسی است. محمدکاظم کاظمی همچنین نوشت، آثار مایل هروی در این عرصه‌ها، جزو آثار و منابع دست اول پژوهش به‌حساب می‌آید. به‌خصوص در حوزه نقد و تاریخ نسخه‌پردازی و تصحیح متون که بعید به‌نظر می‌آید هیچ شخصی در کل کشورهای فارسی‌زبان، بدین‌مایه آثار ارزشمند تألیف کرده باشد. از آثار نجیب مایل هروی می‌توان به «تاریخ نسخه‌پردازی و تصحیح انتقادی نسخه‌های خطی»، «شیخ‌الرحمان جامی»، «خاصیت آیینگی» (درباره عین‌القضات همدانی)، «اندر غزل خویش نهان خواهیم گشتن» (درباره سماع‌نامه‌های فارسی) و... اشاره کرد.

زندگی نامه محمد اسماعیل قدسی

کتاب «موقعیت مدیران صنایع در ایران (زندگی و کارنامه محمد اسماعیل قدس)»، نوشته علی اصغر سعیدی در ۵۲۶ صفحه و با قیمت ۴۶۰ هزار تومان توسط نشر نی منتشر شده است. این کتاب بخشی از زندگی‌نامه و کارنامه محمد اسماعیل قدس، به همراه یادداشت‌ها و گزارش‌های تحقیقاتی و پژوهشی او در دوران کار آموزشی‌اش در گروه صنعتی مینو (شرکت خوراک)، حد فاصل سال‌های ۱۳۵۲ تا ۱۳۵۴ شمسی است. با مصادره گروه صنعتی مینو در سال ۱۳۶۲، محمد اسماعیل قدس از آن شرکت رفت و به اتفاق سه نفر از همکارانش، شرکت پخش یگانه را تأسیس و سال ۱۳۷۰ شرکت

موقعیت مدیران

صنایع در ایران

نویسنده:

علی اصغر سعیدی

انتشارات: نشر نی

کدبانو (برند دلپذیر) را خریداری کرد. او در سال ۱۳۸۳ به پاس خدماتش در توسعه شبکه پخش کشور، از سوی نهاد بین‌المللی مدیریت نوآوری اروپا، مستقر در کشور بلژیک، نشان شوالیه را دریافت کرد. گزارش‌های این کتاب که در دوران کارآموزی او تهیه شده است، نشان می‌دهد که شرکت مینو به‌عنوان یک شرکت تولیدکننده و توزیع‌کننده در بخش خصوصی چگونه توانست سازمان پخش و فروش خود را توسعه دهد.

تاریخ

درگذشت کوروش کبیر

کوروش بزرگ، بنیادگذار کشور ایران، در مارس سال ۵۳۰ پیش از میلاد، ۹ سال پس از اعلام امپراطوری ایران فوت شد. او ۱۱ سال پس از ایجاد دولت واحدی از سه طایفه مهاجر قوم آریین (پارس، ماد و پارت)، شهر بابل را تصرف و در آنجا در اکتبر سال ۵۳۹ پیش از میلاد، ایجاد امپراطوری مشترک‌المنافع ایران را اعلام کرد. کوروش برای اخراج طوایف آرال که از سیردریا گذشته، وارد سغدیانان و سرزمین پارسیان در فرارود (تاجیکستان امروز) شده بودند، به این منطقه رفته بود که به سببش که سوار بر ارابه بود و سربازانش را در میدان نبرد هدایت می‌کرد، زوبینی پرتاب شد و عمر او پایان یافت. با وجود درگذشت کوروش، سربازان او مهاجمان را به آن‌سوی سیردریا عقب راندند. کوروش، جهانی فکر می‌کرد و همه ملت‌ها را منتساوی الحقوق می‌دانست و عقیده به ایجاد یک دولت جهانی مجهز به اخلاقیات داشت تا جنگ‌ها و خونریزی‌ها پایان یابد و یک قانون واحد حاکم بر روابط ملت‌ها باشد. پیکر کوروش همچنان که وصیت کرده بود، به پاسارگاد منتقل و مدفون شد که آرامگاه او تا به امروز باقی مانده است.

